

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010117
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného I. D. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 14. novembra 2019, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/36/2017 zo dňa 21.10.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného I. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 2T/36/2017 zo dňa 21.10.2019 predseda senátu Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal obžalovaného I. D. do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Väzba obžalovaného začala plynúť dňa 20.10.2019 o 01.30 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody J. J.. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a kontrolou technickými prostriedkami nad jeho správaním.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 21.10.2019 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.11.2019. Uviedol, že proti trestnému rozkazu podal odpor, pretože je presvedčený, že sa skutku nedopustil, a teda nemohol spôsobiť žiadnu škodu. Dôvod väzby u neho nie je daný. V tomto smere argumentoval tým, že nevedel, že po podaní odporu súd tak rýchlo nariadi hlavné pojednávanie. Odišiel preto za zárobkom do zahraničia, pretože nemal finančné prostriedky, a potom sa chcel vrátiť a adekvátne sa pred súdom brániť. Do zahraničia teda neodišiel účelovo, ale uvedomuje si, že pochybil, keď súdu neoznámil adresu svojho bydliska. Ako právne neznalá osoba si tejto povinnosti nebol vedomý. Zároveň sa domnieval, že ak mu budú zo súdu doručované nejaké písomnosti, jeho príbuzní ich prevezmú a budú ho o tom informovať. O hlavnom pojednávaní sa tak dozvedel až dňa 20.10.2019. O tom, že je hľadaný, nevedel ani počas väzby v B. a zároveň nevedel o tom, že po podaní odporu nemôže opustiť územie Slovenskej republiky bez oznámenia adresy, kde sa bude zdržiavať. Na túto povinnosť nebol upozornený orgánmi činnými v trestnom konaní, ani súdom. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu, alternatívne túto nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, primeranými povinnosťami a obmedzeniami a ich kontrolou technickými prostriedkami.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná, pretože u neho v súčasnom štádiu trestného konania existujú zákonné dôvody útekovvej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že dňa 27.03.2017 pod sp. zn. 1 Pv 391/16/6609-25 na neho podal prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedené.

Podľa § 71 ods. 1/ Tr. por., obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky rozhodovania o väzbe, krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu bol spáchaný, tento skutok možno posúdiť ako konkrétny prečin a zo spisového materiálu rovnako vyplýva dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obž. I. D.. V tomto smere krajský súd poukazuje najmä na výpovede svedkov, ktoré sú podporené zabezpečenými listinnými dôkazmi. Námietky sťažovateľa, ktorými spochybňuje dôvodnosť jeho trestného stíhania, tak nateraz nie sú dôvodné. Treba pritom zdôrazniť, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obvineného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý má byť trestným činom.

Z hľadiska existencie dôvodnej obavy v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. krajský súd zdôrazňuje, že po nariadení hlavného pojednávania sa nepodarilo zabezpečiť účasť obžalovaného na ňom, keďže tento nepreberal predvolania na adrese, ktorú uviedol orgánom činným v trestnom konaní na účely doručovania písomností. Z uvedeného dôvodu na neho okresný súd vydal dňa 17.10.2017 príkaz na zatknutie. Následne bol políciou lokalizovaný mimo územia Slovenskej republiky, preto na neho okresný súd vydal dňa 07.05.2018 európsky zatýkací rozkaz, ktorý však príslušný cudzí justičný orgán odmietol vykonať. Zadržaný bol na základe vydaného príkazu na zatknutie po tom, ako sa vrátil na Slovensko.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že obžalovaný sa vyše dvoch rokov preukázateľne vyhýbal trestnému stíhaniu, a teda obava v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., t. j. že sa trestnému stíhaniu bude vyhýbať aj naďalej, je u neho plne odôvodnená. V tomto smere je bez relevancie námietka obžalovaného, že nemal vedomosť o nariadenom hlavnom pojednávaní, keďže o vznesení obvinenia voči jeho osobe vedel, vo veci bol riadne vypočutý a vyšetrovateľom bol poučený o tom, že je povinný oznamovať príslušným orgánom každú zmenu miesta svojho pobytu, čo potvrdil svojim podpisom na zápisnici o výsluchu. Okrem toho proti doručenému trestnému rozkazu podal odpor a z jeho poučenia mu muselo byť jednoznačne zrejmé, že dôsledkom takéhoto jeho postupu bude nariadenie hlavného pojednávania.

Krajský súd sa tiež stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obžalovaný bol v minulosti už 6. krát súdne trestaný a trestnej činnosti sa opakovane dopustil aj mimo územia Slovenskej republiky. Práve osoba obžalovaného a jeho doterajší život tak nepredstavuje dostatočnú záruku toho, že by podmienky probačného dohľadu dodržiaval.

V danom prípade boli splnené aj formálne podmienky rozhodovania o vzatí do väzby. I. D. bol riadne procesným spôsobom obvinený, v zákonnej lehote bol predvedený pred predsedu senátu, ktorým bol v zákonnej lehote vypočutý.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.